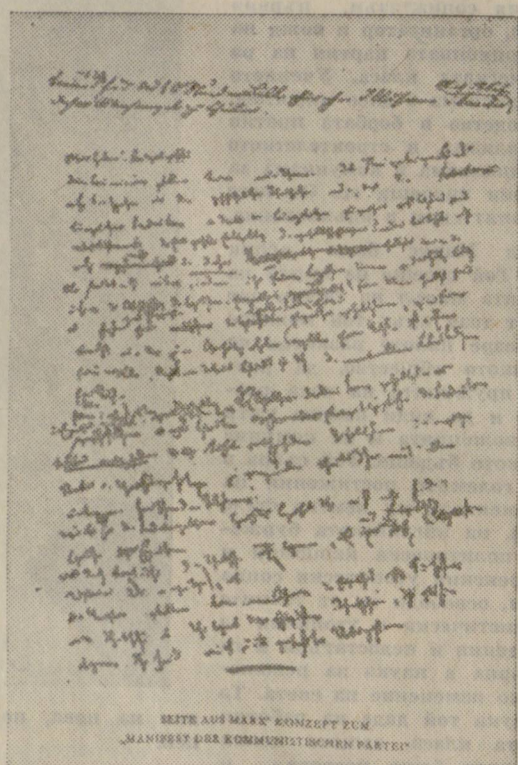

ВЕЛИК УЧИТЕЛ И ВОЖД НА МЕЖДУНАРОДНИЯ

ПРИНАДЛЕЖИ НА ВЕЧНОСТТА ...

Карл Маркс и факсимиле от негов ръкопис.

„БЕШЕ РОДЕН ЗА НАРОДЕН ВОЖД“

Карл Маркс е великан по сила на теоретическото и практическото мислене, по страст и по характер, многостранност и ученост. Този великан блести с гениалните си способности в много области на научното и революционно-техническото творчество.

За да се разбере появата на гения на Карл Маркс, е необходимо да се изхожда от епохата, времето, от местото, средата, в които той живя и работи.

Маркс излиза на политическото и научното поприще, когато работническата класа в Англия, Франция и Германия се оформя като самостоятелна политическа сила и води смели и открити битки с буржоазията. Развитието на капиталистическите общества — отношения, изостряно на икономическите и социално-класовите противоречия на буржоазното общество през първата половина на 19 век, достигнало по това време равнище на развитието на икономическата, философската, социално-политическата мисъл и откритията на естествознанието — всичко то ва подготвя предпоставките за марксовия преврат в науката, обосноваващ необходимостта и закономерността на пролетарската и социална революция и на комунистическото общество.

Силата на марксовия научен гений е свързана с неговата правилна и съвременна политическа ориентация: преминаване на позициите на пролетариата, който остро се нуждае от научна революционна теория. Маркс гледа на науката като на революционна движеща сила. Затова

той, за разлика от Фойербах, извънредно набляга върху въпросите на политиката, на общественния живот.

Когато се говори за гения на Карл Маркс, за извършения от него най-велик и най-труден научен преврат — превратът в обществознанието, особено трябва да се подчертае ролята и значението на специфичната конкретна среда, на мястото, където Маркс е живял и работил, на хората, с които е дружил и т. н. Зашто такъв революционен преврат Маркс не можеше да извърши, колкото и да е бил гениален, ако е работил например през цялото време, подобно на своя учител Фойербах, в едно от тогавашните немски села. Обикновено, когато се посочва, че Германия е родина на марксизма, се изпуска изпредвид, че марксовият гений е израсъл не на чиста германска почва, че Маркс е станал основоположник на диалектическия и историческия материализъм, на научния социализъм и на научната политическа икономия преди всичко зад пределите на Германия. Той е живял и работил в центровете на културния, научния и политически живот на развитите капиталистически страни: Франция, Белгия, Англия.

Марксовото политическо и научно формиране започва в Германия, най-вече в Берлин — град, където е имало значителен пролетариат, където е кипял бурен интелектуален живот.

Изключително голяма роля за формиране на марксовия гений

има Париж — този, по думите на Маркс, „стар университет на философията и нова столица на новия свят“. Тук Маркс овладява френския език, има възможност да работи в една от най-големите световни библиотеки, тук изучава работническото движение, утопическия социализъм, френската история, френския материализъм, буржоазната политическа икономия. В Париж Маркс става диалектически материалист и научен социалист.

Известно време той живее в столицата на Белгия — Брюксел, пътува из Холандия, пребивава в австрийската столица Виена.

Най-голяма част от живота си революционерът-учен прекарва в Лондон — столица на страната, „деиурог на буржоазния космос“, люлката на пролетариата, най-напредналата капиталистическа страна. В Лондон Маркс овладява да съвършенство английския език и десетки години неуморно работи в прочутата лондонска библиотека, по-голяма и от парижката. В Англия Маркс подготвя гениалния си безсмъртен труд „Капиталът“.

И както в Берлин, така и в Париж, в Брюксел и Лондон, Маркс отделя време, за да се свърже с работническото движение и неговите водачи. Той се свързва с бележити хора от различни професии и националности: политически вождове, обикновени работници (шивачи, стругари, кожари), поети, лекари, естественици — немци, французи, англичани, руси, американци и т.

н. Измежду всички негови съратници и приятели съблюдено значение за развитието на гения на Маркс има връзката му с Енгелс. Фридрих Енгелс — „този суров борец и строг мислител“, със своята дълбока любовна душа, в известен смисъл пожертвал развитието на собствения си гений, за да осигури финансова издръжка на любимия си борец другар и научен приятел, който по думите му стоял една глава по-високо, правел самостоятелни открития във всяка област, която изследвал, виждал с по-проницателното си око и по-широките си кръгозор по-надалеч, повече и по-бързо от всички други и в революционни моменти изказвал почти непогрешими съждения.

Всичко гореказано не умалява, напротив, подчертава личните качества и психичните особености на Карл Маркс. Този факт, че великата и гениална личност е създадена на епохата, на обстоятелствата, напълно се съгласува с тезата, че всеки гений в изостанен смисъл е рожден на природата. У Маркс съществували подчертани заложби и способности, които давали възможност той да стане теоретик-мислител, а не поет, вожд и организатор, а не редовен изпълнител.

По начало геният се разкрива рано или късно рано. Така е и с Маркс. Още след завършване

на университета проникателни погледи на философи, журналисти, редактори, поети, революционери и др. улавят неговия гений, възхитени са от марксовия теоретически и практически ум.

За талантливия журналист и юрист Хес, току-що завършилия университета 23-годишен Маркс е истински философски бог, стоящ по-горе и от Фойербах, и от Хегел. Хес вижда у младия Маркс съединени в едно способностите на следните личности: Русо, Волтер, Холбах, Лесинг, Хайне и Хегел. За да имаме пояснена представа какво значат всички тези хора взети заедно, достатъчно е да посочим, че Хегел например е бил един от най-учените и гениални умове, раждали се дотогава на земята.

Ако в тази характеристика на младежа Маркс се разкрива ранното проявление на гениалния мислител-теоретик, то в други характеристики се посочва ранното проявление на гениалния вожд. В своите спомени за младежа Маркс, Аненков пише: „Маркс беше тип на човек, направен от енергия, воля и несъкрушимо убеждение — тип крайно забележителен и по външност.“ Първите впечатления на революционера Леснер от младия Маркс го карат по-късно да възкликне: „Маркс беше роден за народен вожд“.

Богомил ГЕШЕВ
доцент във ВФСИ — Свищов

В това време Маркс пишеше адхеновно и до самозабрава „Манифест на комунистическата партия“. Всяко становище на този документ беше отдавна обмислено от него. Но той изгладил отново много мисли.

Между бележките за работната заплата, в тетрадката, отбелязана с декември 1847 година, която той използвал като конспект при четене на популярни лекции, Маркс е записал:

... всички така наречени висши родове труд — умствен, художествен и т. н. — са се превърнали в предмет на търговия и по този начин са се лишили от своя предишен ореол. Колко прогресивно е било обстоятелството, че функциите на свещениците, лекарите, юристите и т. н., следователно на религията, на юриспруденцията и т. н., са започнали да се определят само предимно по тяхната търговска стойност!“

Карл работеше бавно, като до безкрайност преправяше изреченията и отхвърляше онова, което му се струваше излишно. Всяка мисъл и дума дълго подбирал, изпробвал и шлифовал ка-

то най-търпелив и придирчив шлифовчик на скъпоценни камъни.

Жени отново и отново преписваше ръкописа му и ту се учудваше, ту започваше да роптае:

— Колко пъти може отново да се изостри, да се уточнява смисълът, да се заменя една или друга дума? Когато най-сетне беше доволен от направеното? Преписвам целия текст вече трети път, а отделни страници — безброй пъти.

Времето течеше... В Лондон, в „Съюзът на комунистите“, вече започнаха да се смятат дали Маркс и Енгелс ще изпълнят своето обещание.

Най-после настана онзи незабравим час, когато Жени дописа ръкописа на Карл.

— „Един призрак броди из Европа — призракът на комунизма — произнесе тя на глас първите думи на „Манифеста“. — Всички сили на стара Европа са се съюзили за свещена хайка срещу този призрак: папата, царят, Метерних и Гизо, френските радикали и германските полици.“

Жени се приближи до Карл, зает вече с нова работа — пол-

готвяне на следващата лекция за „Просветното работническо дружество“, и сложи ръка на рамото му. Той се обърна и като погледна в неините лъчисти очи, разбра какво одобрение и възхищение изразяваха те. Близостта между Карл и Жени беше толкова голяма, че понякога не им трябваша думи — погледът им говореше повече. Маркс улови ръката на жена си, усмихна се и допря тънките и нежни пръсти до уморената си глава. Винаги това допиране го освежаваше и радваше.

И той като Жени знаеше, че сега пролетарите са снабдени с бойно, с неотразима сила оръжие в тяхната борба за освобождение и власт.

„Манифестът на Комунистическата партия“, завършен през последните дни на януари 1848 година, беше изпратен в ръкопис в Лондон, на разположение на Централния комитет на комунистите.

Новият познат на Маркс и Енгелс — шивачът Фридрих Леснер, деец комунист, още веднага след пристигането на ръкописа го отнесе в една от лондонските печатници.

Целият януари и февруари беше извънредно много зает в редакцията и зачетилите събрания. Семейството му отдавна вече спеше, а той далече след полунощ седеше до работната си маса.

През тези нощи, от нищо нарушавани часови мисълта на Маркс обикаляше планетата и парадно това светът изглеждаше със сем не толкова голям, както едно време в Трир, когато той изучаваше глобуса и си представяше Земята необятна и тайнствена.

Карл мислеше за Италия, където народът се въоръжаваше против Австрия. В Швейцария се водеше гражданска война. За пръв път всичките двадесет и два кантона се обединиха в една федерална република. Германия беше обета от брожение. Съединените американски щати победиха във войната Мексико.

„Манифестът на Комунистическата партия“ излезе от печат в края на февруари 1848 година. Книгата имаше 23 страници. Имената на авторите — Маркс и Енгелс — в това първо издание не бяха посочени.

„Манифестът на комунистическата партия“ беше обхващал всички области на политическия и социален живот в света. Той учеше работниците на борба и победа.

С горд призив за пролетарска революция завършва този документ:

„Нека господстващите класи треперят пред комунистическата революция. В нея пролетариите няма какво да изгубят, освен своите окови. А те ще спечелят цял свят.“

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“

Всяка изказана в „Манифеста“ мисъл на Маркс и Енгелс за бъдещето щастливо безкласово общество принадлежи на вечността. (Из „Открадването на огъня“ от Галина Серебрякова)

Карл Маркс с дъщеря си Жени.

МАРКС И СЪВРЕМЕЕННОСТТА

Рамките и на миналата, и на съвременната ни епоха са тесни да побрат изпълняват фигура на гения Маркс. Зашто той прозира тайната на историческото развитие, превръща своята теория в действително научно аргументирана пътя за съвършенството на социалната организация на обществото и за неговия неотгасващ разцвет.

Запитан от журналисти кой е най-големият философ на всички времена, английският буржоазен учен Бертран Ръсел отговаря: „За съжаление — Маркс“. Но дуhovenният баща на пролетарската революция не е само философ или политик — той е философ в най-добрия и най-революционния смисъл на това понятие. Той схвана елементарната, но велика истина, че светът трябва не само да се обясни, но и да се измени и посвети възможността на своя гений, силата на своя революционен организаторски талант за нейното реализиране.

Отживелият своето време капиталистически начин за производство е имал и има безброй изобилствени буквали сред всички слоеве на обществото. Но Карл Маркс няма нищо общо с абстрактните теоретични схеми на философите от миналото, с раздължените на папистите, с нападките и химерите на утопичните социалисти или с nihilизма на анархистите. Неговото дълбоко недоволство от капиталистическия свят, превърнал се в анархизъм за постъпателното развитие на човешката цивилизация, още

от самото начало на съзнателната му революционна дейност възприема дълбоко научно съдържание. Маркс много скоро доказал, че пътят за по-нататъшния прогрес на човечеството минава през диктатурата на пролетариата. Това откритие няма равно на себе си в обществената наука и е равносложно на всички блестящи дръзновения на човешката мисъл в естествените науки. То беше „най-стабилен и сигурен, който никога е пък в главата на буржоазията“. Цялата сложност и като че ли непознаваемост на капиталистическото господство и експлоатация, пораждащо чувство на безсилие на опитите за унищожаването им, изведнъж блесна с удивителна простота и разбирателност. Отблъснати бяха отчаяните претенции на апологетката за минимална вечност на капитализма. А работническата класа получи единствено оръжие, което е в състояние да освободи и нея, и цялото общество и да направи осъществим идеала на най-великите хуманисти от всички времена за комунистическа организация на обществото.

Карл Маркс доказа, че съществуването на класите е свързано само с определен исторически фази в развитието на производството, че класовата борба по необходимост води до диктатурата на пролетариата, и че тази диктатура е само преход към уни-

щожаването на всякакви класи, към обществото без класи.

В диктатурата на пролетариата той откри от една страна целта на класовата борба на пролетариата срещу буржоазията, а от друга страна — формата и съдържанието на организацията на обществото непосредствено след завоюването на политическата власт от пролетариата. И това е валидно за всички фази на великата историческа битка между труда и капитала, доказано от успеха на социалистическото строителство най-напред в Съветския съюз, а след това в европейските и страни и в Куба.

Учението за диктатурата на пролетариата е главното в марксовата теория, то е силата на революционната теория на пролетариата както на етапа на събирането от власт на капиталистическата класа, така и в първата фаза на изграждането на основите на новото социалистическо общество. Нейните форми могат да претърпят промяна в зависимост от изменящата се международна обстановка на класовата борба и конкретната специфика в отделни страни. Но съдържанието и кате господство и ръководство на обновителния революционен процес именно от работническата класа остава неизменно. Без диктатурата на пролетариата марксизмът-ленинизмът престава да бъде такъв, а революционната борба на работническата класа загубва и цел, и смисъл, и перспектива. Това е една дълбока и важна истина за съвременната епоха на преход на обществото като цяло от капитализъм към социализъм и валидно за всички капиталистически страни, където по-рано или по-късно буржоазията ще бъде принудена по революционен път да преотстъпи властта на работническата класа и на нейните класови съюзници. Ето защо не случайно стрелите на буржоазната пропаганда, на идеологическата диверсия на империализма са насочени срещу това революционно ядро на теорията и практиката на работническото и комунистическото движение.

Развивайки своето учение за диктатурата на пролетариата като цел на революционната борба и като държавна организация на победилата пролетариат, К. Маркс съвършено разви такъв кардинален тезис като проблема за съюзниците на пролетариата и класовата борба срещу буржоазията. Той задълбочено анализира мястото и ролята на отделните обществени слоеве в системата на обществено производство, техник обективно обусловени от икономическото им положение и интереси, за да стигне до извода за възможността и необходимостта работническата класа да получи поддръжка от съществото и от другите слое

ве на населението, че в икономически изостаналите страни, където пролетариатът не е мнозинство „без хора на селячеството солото на пролетариата рискува да се превърне в лебедова печка“.

Обосновавайки този важен тезис, Карл Маркс трябваше от една страна да се бори срещу подценяването на ролята на пролетариата и да изтъква неговата историческа мисия, а от друга да воюва срещу крайните анархистични възгледи, разглеждащи всички останали слоеве от населението, освен работническата класа, за враждебни класи.

Теорията за съюзници на пролетариата придобива още по-голяма актуалност в съвременните условия на революционната борба в капиталистическите страни. Тук възникват извънредно благоприятни условия за нейното реализиране, защото корпоративната монополистична буржоазия експлоатира и потиска все по-широки слоеве от обществото. По такъв начин обективно в една или друга степен тя ги превръща в заинтересовани социални сили срещу империализма, а при определени условия — чрез етапа на демократичната борба — и като поддръжници на антикапиталистическата борба, за социалистическия преобръщане на обществото. Именно тази основа революционната тактика на комунистическото движение в развитите капита-

листически страни е в състояние да създаде огромна социална опора за бъдещата социалистическа революция на Запад.

Основоположникът на научния социализъм научно доказва, че работническата класа е в състояние да изпълни своята историческа мисия — да извърши социалистическа революция, да построи социализма и комунизма — само при условие, че нейната борба се ръководи от политическа партия, въоръжена с научна революционна теория.

Той разкри аманентните на капитализма икономически закономерности, но никога не е смятал, както преднамерено го обвиняват буржоазните социолози, че е разчитал на актуалното им действие за събирането на капиталистите, нито пък е смятал работническата класа за твърде слаба с партията и отделно огромно внимание на разгромяването на дребнобуржоазния авантюризм, на опортюнизма, за създаването на истинска революционна партия, която била в състояние, като изхожда от научното знание на обективните закони на общественото развитие, да направи освободителната борба на пролетариата, да построи социалистическото общество и постепенно да подготви прелестта за преход към комунизма. Теоретическата му дейност е неотделима от непосредствената му практиче-

ска работа първоначално за създаването на комунистическата партия, а след това от борбата му в Интернационала срещу сектанството, фракционите, разединението на силите.

Заедно с Фридрих Енгелс Маркс изработи идеологическите и организационните основи на пролетарската партия. Той разкри, че само комунистическата партия е в състояние да прозре и опознае обективните закони на преустройството на обществото, да формулира научно обосновани пътища за тяхното използване и да направлява цялостното движение на обществото в тази насока. Казано с думите на Ленин, „диктатурата на пролетариата е невъзможна иначе, освен чрез комунистическата партия“.

Днес тия указания на родоначалника на комунизма са от първостепенна важност и по отношение на класовата борба на пролетариата, и по отношение на икономическото строителство и духовното развитие в социалистическите страни.

Цяла епоха ни делят от живота на титана на революционната научна теория и идеология на работническата класа. Но той е все тъй актуален и по-съвременен от когато и да било друг път именно днес, когато с огромни крачки светът се движи съобразно неговите прогнози и когато неговите принципи на развитието от него учение добиват все по-голяма значимост и поради сложността на за-

ПРОЛЕТАРИАТ

Той както Дарвин откри закона за развитието на органическия свят, така Маркс откри закона за развитието на човешката история.

Фридрих ЕНГЕЛС

Учението на Маркс е всеобщо, защото е вярно. То е пълно и стройно, даващо на хората цялостен мироглед, непротиворечливо с каквото и да е съвещание, с каквото и да е реакция, с каквото и да е защита на буржоазния гнет. То е законен приемник на най-доброто, което е създадено от човечеството през XIX век в лицето на немската философия, английската политическа икономия и френския социализъм.

В. И. ЛЕНИН

МИСЛИ ЗА МАРКС

Маркс не само даде на пролетариата несекруими ориентири за борба, но и сам винаги стоеше в първите редове на неговата борба. Както в науката Маркс беше всецяло предан на освободителното дело на пролетариата, тъй и в практическия живот той беше всецяло предан на същото дело, като му предаде и най-верните практически средства за успехите на освободителната борба на пролетариата.

Димитър ВЛАГОВЕВ

Тодор ЖИВКОВ

... в страната на победата за първи път в света пролетарска революция, в родината на социализма и комунизма — в СССР, се издига величествен паметник на Карл Маркс като триумф на марксизма-ленинизма.

... Възприето в началото от малки групи самоотвержени борци за делото на освободителното дело на пролетарската класа, минало през бури, през класови битки и революционни борби, днес учението на Маркс и Енгелс, развито по-нататък от В. И. Ленин, станало действително велика материална сила.

ДА БЪДЕ СПОРЕН ТРУДЪТ ВИ, ОВЧАРИ И ПАСТИРИ!

ДЪЛБОКО в годините е потънало началото на тази хубава традиция — на 6 май да празнуват овчарите и пастирите. Познаваме празника на овчари и пастири с неговата щедрост, като завършек на една изпълена с много трудни дни година и като начало на нова, не по-лека. И в нея лятото, есента и зимата ще повторят своите трудности и несподобни за хората, приели един от поминъците на децата ни.

В този ден, когато споделяме радостта и празничното им настроение, ние трябва да дадем и нашето признание на техния труд. И на техния стремеж да внесат своя дял за общото благо.

През 1967 г. овцевъдството в окръга е произвело продукция на стойност 12 293 836 лева. Средният настриг от овца е бил увеличен на 3.502 кг, с 0.252 кг повече от получения през 1966 г. Овчарите от Павликени, Ресен, Козловец, Карансеп, Горна Липница, Горна Студена, от ДЗС — Свищов и „Совата“, от ДСС „Дунав“ отчетоха по над 4 кг вълна от отглежданите от тях стада. Заслужено се нарежда на първите места в съревнованието между овчарите в окръга Петър Гатев и Кънчо Ганчев, Марин Велков и Недко Христов от Павликени, Кирил Марев и Георги Йорданов от Карансеп.

Всекидневните грижи на овчари и специалисти за развиване на този отрасъл от животновъдството дават добри резултати. Шестнадесет овцевъдства в окръга са племенни. Подобрена се породният състав на стадата. И тази година от Толбухински и Разградски окръг са закупени 3500 женски агнета за разплод от овцевъдства, в които средната вълнодайност е над 5 кг.

В този единствен ден в годината, когато овчарите и пастирите се отделият от стадата си, ние им честитим празника с пожеланието за още по-големи успехи, за да бъде посрещан достойно следващият 6 май и светлата юбилейна годишнина на Свободата.

За културно обслужване

Наскоро управлението на ДАП — Горна Оряховица организира във Велико Търново среща за обмяна на опит по въпросите, свързани с културно обслужване в пътническия превоз. Присъствуваха началници на клонове и автогари, партийни секретари, профсъюзни комитети. Беседено беше за културното обслужване, държане преди всичко униформеного облекло и спретнатият вид на шофьори, кондуктори и стационен персонал. Обърна се внимание на чистотата и нагледната агитация в автобусите и станиците. Споделиха опита си кондукторката Стефка Минчева от Велико Търново и автобусния съпроводчик на всички свои колеги от окръга по културно обслужване.

НА ГОСТИ ПРИ ГРАНИЧАРИТЕ

Слънчев пролетен ден. Всичко беше оживено. Съпътни гости на под „Калеве“ бяха представители на ТКЗС в с. Полски Сеновец, които миналата година сключиха договор за шефство. Възбуждаха се граничарските сърца, любопитни бяха погледите на гостите, а най-малките — пионерите, с интерес наблюдаваха граничарските кучета. И те, познали между тях свои приятели, ги гледаха приветливо със своите големи, умни очи.

В Димитровската стая беше тихо. Тук бяха насядали един до друг граничари, пионери, комсомолци, кооператори. Говореше секретарят на първичната партийна организация другарят Кольо Тунев. Той изрази увере-

Една желана среща в центъра на старопролетния Търновград, един непринуден разговор. По лицата цъфтят усмивки и заслужена гордост, да, заслужена — с труд, с усърдие, с майсторство и... високи усети в работата. Снимката показва осем души, осем усмивки. Кои са те? — Нека ви запознаем. Това са петимата най-добри овчари в окръга, хората, които изпратиха 1967 година с най-големи успехи, които срещат своя празник — Деня на овчарите и пастири — 6 май, весели и щастливи.

— А трите другарки? ...

— Не бързайте, ще ви запознаем с всички. Сега даваме думата на овчарите Петър Гатев и Кънчо Цанев от ТКЗС — Павли-

кени.

— Ние настигнахме през 1967 година по 6.729 кг вълна средно от овца. А Недко Цанев, пак от нашето стопанство — по 6.363 килограма.

Птичарките Цанка Конова и Янка Недкова, виждате ги — двете вляво на снимката, пак от Павликени, се усмихнаха малко иронично и рекоха:

— Все пак това, което ние постигнахме — по 239 яйца от носачка, вие не можете. ...

— Е да, не можем, защото сме овчари — никак обидени побързаха да отговорят овчарите Кирил Ив. Марев и Георги Маринов от Карансеп. Ако работехме в птицевъдството, белки можеше и повече. Пък и... това, което постигнахме в Кара-

исеп — по 5.951 кг вълна от овца и това не е малко. ...

Йорданка Маринова, която е застанала в средата на снимката, забележете — пак от Павликени, замълча.

— Защо така, Йорданке, та нали ти си инициаторката на движението за комунистически труд в селското стопанство в окръга? Нали си ръководителка на зверо за комунистически труд, ти и твоите хора сте истински майстори в селскостопанското производство! ...

Нима това е малко? Не, не е! Заслужено вие всички заедно ще празнувате Деня на овчарите и пастири.

Нека ви е честит!

Г. МУСИНСКИ
Св.: Н. КАЧАКОВ

ТЕ СА ПЪРВИТЕ

КОГАТО ОБИЧАШ ПРОФЕСИЯТА СИ

И тази година овчарите от ТКЗС — Павликени посрещат празник, с високи успехи, своя празник. От дълго време в стопанството се извършва системна и последователна развъдна и подобрителна работа за създаване на търновски овцевъдство. Това даде добри резултати и допринесе стопанството да се нареди на едно от първите места в окръга за получен висок вълнодобив.

Като израз на тези високи резултати миналата година на

националната изложба по овцевъдство в Русе овцевъдствата в Недан получи призова награда. Като племенни овцевъдства в Павликени и Недан всяка година произвеждат разплоден материал за задоволяване на собствените си нужди и за изпратяване на другите стопанства в окръга.

Овчарите от трите овцевъдства на стопанството миналата година получиха средно по 5.300 кг вълна от овца, като овцевъдствата от Павликени на-

стигнаха по 5.844, от Недан — 5.516 и Патреш — 4.252 килограма. Заслужено овцевъдствата в Павликени, със занаятлац Ганчо Минев, за първото място в окръга по вълнодобив и бе награден. Овцевъдствата в нашето стопанство приключиха миналата година с издължаване на чиста продукция 20 000 лева и 5000 лева чист доход. Голямо усърдие влягат в своята работа овчарите и през настоящата година. Един от първите показатели за това е, че при план 5000 агнета те отгледаха 5151.

Ст. Въртински

ПРЕД НАЦИОНАЛНАТА СРЕЩА ПО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА И ДИЗЕЛОВАТА ТЯГА

Слънцето беше вече отскочило над хоризонта, когато бавно закрачи из района на двете локомотивни депа в Горна Оряховица. Околността и сградите са превърнати в някаква своеобразна строителна площадка. Халето на парното депо е цялото в скъли. Работниците приготвяват хоросан и бой. Друга група е започнала да измазва дъшевата страна на административната сграда. Глъчка, смислене на машини, удари на чук — всичко се слива в някакъв празничен шум.

Железничарите са приятно възбудени. Още е рано, а партийният секретар П. Пашов, председател на профкомитета П. Савов и няколко работници вече са се запътили към магазините и халето. Посрещи ги и се влива в групата и възлюбеният партийен секретар Ст. Йосифов. Всички заедно дълго обхождат района, ръкомахат, разговарят припратно и отминават нататък.

— Международния празник на труда — казва партийният секретар П. Пашов — нашите колективи посрещнаха под знака на големата национална среща по използването на електрическите и дизеловите локомотиви, машините и съоръженията.

Срещата ще се състои на 20 юни в Горна Оряховица. Ще дойдат гости от цялата страна, от Министерството на транспорта, от ДСО „Български държавни железници“. Затова отрано всичко трябва да бъде готово. Предпървомайското съвещание беше начален етап на ентусиазма, обхващав колективите на двете локомотивни депа. До деня на големата среща надпреварата ще се разгара още по-силно, защото на гостите трябва да се покаже всичко най-хубаво.

Трескаво се готви младежкият колектив на електролокомотивното депо. Планът за бруто топкилометрите и производителността на локомотивите през последните два месеца значително се преизпълнява. Същото се отнася

и за ремонта на локомотивите по обем, срок и качество. През първото тримесечие престоят на локомотивите в малък периодичен ремонт е съкратен с 4 часа, а за голям периодичен ремонт — с два дена на локомотив.

С всеки изминат ден расте квалификацията и майсторството на младите локомотивни машинисти по направеното и безаварийно возене на влаковете с електрически локомотиви. Само два оставени влака по технически причини за първите 90 дена на тази година — това е голям успех, като се знае, че ежесечно през миналата година броят им беше 10—20!

Известна е колоната на локомотивния инструктор Минчо Г. Минчев, която постигна 7900 лева икономии от ремонт на локомотивите и електроенергия. Гордост за този ентусиазиран колектив е локомотивният машинист безавариец Иван Г. Маринов, достигнал най-висок процент по време на возене на влаковете — 96,3 на сто.

Така е и в другото локомотивно депо. От началото на годината досега дизеловите локомотиви са дали 36,7 на сто бруто топкилометри над плана. Всеки локомотив през това време е увеличил депоходността си производителност с 20 900 бруто топкилометри. Ремонтът на локомотивите се извършва в определените срокове при високо качество. Гордост за колектива на депо е и направената само през първото тримесечие икономия от дизелово гориво в размер на 48 000 лева.

И в дните след празника продължава борбата в духа на 44-то постановление за рентабилна икономика, за достойна среща на празника на работниците от транспорта и съобщенията.

Иван Г. ДИМИТРОВ
икономист в ЖП управление — Горна Оряховица

в „БОРЕА“
Стр. 3. бр. 64, 4. V, 1968 година

„КАПИТАЛЪТ“ И РУСКАТА ЖУРНАЛИСТИКА

На 14 септември 1867 година в Хамбург излиза на немски език първият том на „Капиталът“. Буржоазната западна журналистика посреща с мъчяние тази велика книга. Само след известно време — и то благодарение на Фридрих Енгелс — се появяват първите отзиви за „Капиталът“.

В руската журналистика „Капиталът“, както и повечето други произведения на Маркс, намериха широк отзвук.

Три години преди да бъде издаден на руски първият том на „Капиталът“ в брой четвърти на списание „Отечественые записки“ от 1869 година, публикуваха демократ Г. З. Елисеев писател:

... Смятам за нужно да поставя своите доводи под защита на авторитета на учен. За такъв авторитет избирам най-даровития и най-честния от съвременните политико-икономисти, Маркс, известен със своето съчинение „Капиталът“.

През този период малцина в Русия знаеха за Маркс. Поради това царската цензура, полицейският апарат на самодържавна Русия спокойно се отнесе към факта, че по страниците на руските списания започна да се появява името на Маркс и цитати от „Капиталът“.

Две години по-късно обаче петербургските цензори разглеждаха представения им руски превод на първия том на „Капиталът“ и разрешиха отпечатването на книгата. Цензурата не можеше да разберат истинската същност на „Капиталът“ и го охарактеризираха като труд „малко достъпен“ за читателя.

В уводна статия от 23 април 1872 година вестник „Новое время“ отбелязва: „С толкова явяващи факти, взети от книгата, с такива неопровержими доводи в полза на правото дело, с каквито борави Маркс, едва ли би могъл да се похваля макар и един от неговите предшественици. Ако към това прибавим безстрастието и хладнокръвието, с които авторът на „Капиталът“ е извършил всички свои разнообразни изследвания над обществена язва... то без превеличение можем да кажем, че Маркс е първият учен, който дава строга научна основа на икономистите“.

дачите и формите на класовата борба, на революционния процес и съвременните условия. Неговите идеи са бисери сред съвременниците на научната система на обществените науки, без да е помръкнал ни най-малко техният блясък. Колкото и да се е изменил светът, каквито и метаморфози да е претърпял в сравнение с условията през миналия век, съвременният капитализъм запазва своя дълбоко антагонистичен характер, той е несъмнено с обективните тенденции на обществените прогрес. Както преди единственото средство за премахване на неговите недъзи е хирургическият нож и пълно ликвидирание, както преди интересите на работническата класа и на буржоазната са днаме, рално противополжности и непримирими. Единственото средство и път на обективно налагане са обективен световен революционен процес, започнат с Великата октомврийска социалистическа революция, е на диктатурата на пролетариата, при ръководната роля в обществената живот на комунистическата партия. Тази истия ще бъде валидна дотогава, докато съществува капитализмът и дотогава Карл Маркс ще бъде все тъй актуален и неговото учение все тъй велико

Димитър ФИЛИПОВ

кандидат на икономическите науки, асистент във ВПИ — Велико Търново

те, водещи борба срещу капиталистически начин на производство“.

Реакционният печат посрещна „Капиталът“ със злобна критика. Вестник „Сын Отечества“ завършва статията, публикувана на 28 и 29 април 1872 година така: „Парижката комуна от 1871 година показва до какво могат да стигнат увлеченията на комунистите“.

През 1908 година Санктпетербургският комитет по печата даде под съд редактора на списание „Всемирный вестник“, защото към брой десети на списанието като безплатно приложение е пуснал брошурата „Карл Маркс, Парижката комуна“, помощникът на Санктпетербургския градоначалник съобщил официално, че изетите екземпляри от този брой на списанието и без-

платното приложение към него „са унищожени, като са разкъсани на малки части“.

Блестящи образци на пропагандирано учението на Маркс дадоха Владимир Ильич Ленин и неговите верни съратници. Основната работа по пропагандиране идеите на Маркс извършиха вестниците и списанията, издавани от Болшевишката партия.

Многобройните органи на руската печат, чийто работници в непрекъсната борба с царизма и реакните преследвания и контрреволюцията да разпространят пред народа великата истина за великия човек и с това изпълниха своя граждански подвиг като най-добри представители на прогресивната руска журналистика.

А. НЕПОМНЯШЧИЙ
Агенция „НОВОСТИ“

ЦИФРИ И ФАКТИ

През август 1844 година в Париж станала срещата на Фридрих Енгелс с Карл Маркс, положил началото на тяхната велика дружба.

Първият съвместен труд на Маркс и Енгелс е политическото произведение „Светото семейство“, излязло през февруари 1845 година във Франкфурт на Майн. В него има редица важни положения на диалектическия и историческия материализъм.

Заедно с прогресивните работници през 1847 година Маркс и Енгелс създадоха „Съюзът на комунистите“. Това е първата международна комунистическа организация, предвестник на пролетарската партия. На II конгрес на „Съюзът на комунистите“ (29 ноември — 8 декември) взеделите на Маркс и Енгелс получиха пълно признание. На тях бе поръчано да изработят програмата на съюза — „Манифест на комунистическата партия“. Той излезе в Лондон в края на 1848 година.

Венец на организаторските усилия на Маркс е създаването в 1864 година на Първия интернационал — международно дружество, на работниците, вълнители в себе си идеите на пролетарския интернационализъм. „Да се опише дейността на Маркс в Интернационала би значило да се напише история за самото това общество“ — пише Енгелс.

Издаването на първия том на „Капиталът“ през 1867 година е от огромно значение за пролетарската теория. В. И. Ленин назовава „Капиталът“ главно и основно съчинение на Маркс, излагащо научния социализъм. Сам Маркс смята „Капиталът“ дело на своя живот. В него са вълнители четири десетилетия титанически труд.

През юни 1871 година, веднага след разрома на Парижката комуна, в Лондон излезе от печат едно от генералните произведения на научния комунизъм „Гражданската война във Франция“. Обобщавайки опита на комуната, Маркс откри държавната форма на диктатурата на пролетариата, дълбоко проанализира мероприятията на първата пролетарска държава.

Учението за двете фази на комунистическото общество Маркс за пръв път ясно формулира в „Критика на Готската програма“ (1875 г.). Тук той дава обителна характеристика на основните черти на пълния комунизъм.

Дъщерите на Маркс — Жени Лонг, Лаура Лафарг и Елеонора Енгелс също свързаха своя жи-

вот с международното работническо движение.

На 14 март 1883 година сърцето на Маркс престана да тупти. Той е погребан в Хайгетското гробище в Лондон. През 1966 година на неговия гроб е поставен паметник, работата на скулптура Л. Бреднон.

Към 1 януари 1968 година произведениата на Карл Маркс и Фридрих Енгелс след Великата октомврийска революция са издадени в Съветския съюз 2394 пъти на 77 езика с общ тираж 85 428 000 екземпляра.

Великите идеи на комунизма, идеите на Маркс и Енгелс проникват у нас още в първото десетилетие след освободителното Българско от турско робство. Издаването и разпространението на произведениата на Маркс и Енгелс започва от 1886 г.

Името на Маркс се споменава в предосвободенския печат. В издавания в Цариград в. „Право“ името на Карл Маркс се сочи като „прочутият немек“. „Главатар на тази... партия“, която иска „преобразоване на обществото чрез подготовка на един общ политически и обществен преврат, и неговите последователи са повечето от данските съучастници в Парижката комуна.“

Първ превод на произведение на Маркс на български е „Наеман труд и капитал“, направен от Евтим Дабев по руското жевееско издание от 1883 година и поместен в излизания в Габрово седмичен вестник „Росица“.

„Манифест на комунистическата партия“ излиза от печат за първи път у нас в навечерието на Бузлуджанския конгрес.

Том първи на великото произведение на Маркс „Капиталът“ излиза за първи път у нас в цялостен превод през 1910 година с предговор от Димитър Влагов.

За периода до Девети септември са излезли 27 български издания на 12 произведения на Маркс плюс едно във в. „Росица“, три на скратени изложения на „Капиталът“. „Комунистически манифест“ има 6 издания в България и две в чужбина на български език.

Общо за периода след Девети септември до края на 1965 година самостоятелно са издадени 8 произведения на К. Маркс в 20 издания и в 369 000 тираж.

Много от произведениата на Маркс са включени в тематични и други сборници — 8 на брой, с общ тираж 69 000 екземпляра.

Всяка година 5 май се отбелязва в света като Ден на съветския печат. На този ден през 1912 година се появи първият брой на в. „Правда“, основан и ръководен от Владимир Ильич Ленин. „Правда“ и партията на болшевиките възпитаваха цяло поколение революционери, които поведоха потиснатите народи в Русия на шурм срещу царизма и капитализма и през Октомври 1917 година направиха първия пробив в системата на империализма. Появи се първата държава на работниците и селяните в света. Откриха се необятни простори за развитието и на съвет-

ския печат. В годините на Гражданската война, в годините на петиетките, по време на Великата отечествена война и днес в борбата за изграждането на комунизма — съветският печат е пръв помощник на Ленинската партия в решаването на конкретните задачи. Колективен агитатор, пропагандатор и организатор печатът е неуморим гласът на идеите на марксизма-ленинизма, мощно идейно оръжие на партията за комунистическо възпитание на народа, за сплотяване и организиране на всички сили в борбата за комунизъм.

Изразител на най-съгровените мисли и чувства на трудещите се, съветският печат се ползува с авторитет по всички краища на земното кълбо. В него се изсичват милионите, защото той е непрестанен радостел за прогрес, за мир и дружба между народите.

Съветският печат е непресъхващ извор на знания и опит на работниците по печата в социалистическите страни. Българският печат се развива и крепне под влиянието и в тясно сътрудничество със съветския печат. Затова в Деня на съветския

печат, заедно с целия български народ, работниците по печата поздравяват най-сър-

дечно своите съветски колеги и им пожелават нови, още по-големи творчески успехи.

Цифри и факти

● За ознаменуване втората годишнина от издаването на в. „Правда“, по предложение на трудещите се, 5 май е обявен за Ден на работническия печат. А 5 май като Ден на съветския печат е обявен като ежегоден празник през 1922 година с решение на ЦК на РКП (б), одобрено от XI конгрес на партията.

● В доктормировските години В. И. Ленин е участвувал в създаването и редактирането на повече от 30 вестници и списания.

● Още в първите дни на своето съществуване съветското правителство със специален декрет определя принципите на книгоиздаването. През 1964 година в страната беше отбелязана 400-годишнината на руското книгопечатане. По количество на издаваните книги Съветският съюз заема първо място в света.

● За 50 години съветска власт са издадени 2 милиона книги с общ тираж 30 милиарда екземпляра.

● През годините на съветската власт трудовете на Маркс и Енгелс са издавани 2394 пъти с общ тираж 85 милиона екземпляра на 77 езика. Произведенията на Ленин са издавани повече от 9000 пъти в тираж над 330 милиона на 95 езика.

● По издаване на преводна литература Съветският съюз заема първо място в света.

● В Съветския съюз се издават 8000 вестника и повече от 4000 списания. Ако в 1913 г. на 100 жители на Русия са се падали по 2 вестника, то през 1940 г. техният брой е 20, в 1958 г. — около 29, 1966 г. — 47, а през 1970 г. ще бъдат 57 на всеки 100 съветски граждани.

ПРОГРАМА

за първия средношколски събор „Син съм на малък, но героичен народ“ и на събора с донаторната младеж от Великотърновски окръг.

4 МАЙ (СЪБОТА)

10 — 12.00 часа — Запознаване с донаторната младеж с военната техника. Разглеждане на историческите обекти в града и провеждане на срещи с партизани, участници в Отечествената война, със стари партийни дейци. Състезания по стрелба, радиотелеграфия, гребане, лека атлетика, туристическо ориентирание, майсторско управление на мотоциклет и автомобил.

12.00 — 14.30 часа — Обед и обедна почивка.

14.30 — 16.00 часа — Запознаване на участниците в събора с битовите условия, кабинетите и музеите на ВМВУ „В. Левски“. 17.30 часа — Откриване на събора (на площада пред ОНС). 18.00 — 20.30 часа — Манifestация и преглед на строевата маршова песен с представяне на картини от героичната история на нашия народ и партия. 20.30 ч. — Минутна зоря (на площад „9 септември“).

5 МАЙ (НЕДЕЛЯ)

8.45 — 9.10 — Отчитане на резултатите от воденото стреловане по патриотичното и воинско възпитание на донаторните и средношколската младеж, награждаване на първенците. 9.10 — 9.45 — Приветствия. 9.45 — 13.00 — Прочитане обещанието на донаторните. От 10.00 — Демонстрации.

На борба с удавянията

Продължителното засушаване и запълнянето на времето през април рязко повиши температурата на водата в реките и язовирите. Все по-често трудещите се от окръга прекъсват почивките си дън край тях. Наред с почивката те правят и първите си освежителни бани в прохладните води. Особено редовни посетители на водните площи са децата и юношите. Голяма част от тях не знаят да плуват, а тия които умеят, се къпят на опасни места и стават жертва.

В началото на летния сезон през 1967 година само за месец и половина в реките, каналите и язовирите на окръга се удавиха около 20 души. И тази година водата не пощади живота на Димитър Миланов Драганов от село Лозен, на 10 години, който на 26 април 1968 година се удави при къпане в напоятния канал на село Лозен.

За избягване на нещастия следва незабавно да се вземат сериозни мерки от страна на народните съвети.

Трябва да се обозначат с табелки разрешените за къпане места. На всички дълбоки места, водовъртежи, силни течения и др. да се поставят предупредяващи написти за опасност и да не се допуска къпането в тях.

На разрешените за къпане места да се осигурява редовно дежурство от добре обучени спасители. За целта е нужно окръжната спасителна комисия да вземе мерки за подготовката им.

Нужно е да се обхождат речните корита и язовирите от дълбоки лица от народните съвети, членове на доброволните огряди и общинските милиционери.

Успеем ли навреме да вземем предпазвателни мерки, ще спасим живота на десетки граждани, които стават лесна плячка на водната стихия.

Ат. ДИМОВ

началник Окръжно управление МВР — Велико Търново

Борба

Възхвала на труда и работническото единство

(Продължение от 1 стр.)

СВИЦОВ

Когато старинната часовникова кула в Свищов отбрани 10 ула, към главната трибуна се отпразниха официалните лица, които щяха да приемат тържественния първомайски парад.

Заемайки почти цялото платно на улицата, първа навлезе групата на мъжествените строители, инженерите, техниците на Химическия комбинат. Следваха ги колоните на ЗСБИ „Г. Терзиев“, ДСО „Стройрайон“ — Свищов, Дунавски драгажен флот.

Четиримесечният план изпълнихме 15 дни предсрочно и ладоме продукция за 18 000 лева над обещаното — с този рапорт манифестираха работниците от най-младото предприятие в града — предприятното за металобработване „Сотир Черкезов“.

Една стихийна, като бързо-струен поток, радост се бе устремила по свищовските улици. Никого така масово, така възторжено не са идвали първомайските колонии. Начело на предприятната от леката и хранителна промишленост е колоната на ДСП „Булгарплод“, за втори път национален първенец и носител на преходното червено знаме на Министерския съвет и на Централния съвет на професионалните съюзи. С твърда стъпка, с рапорт за високи трудови постижения преминават блокчетата на работниците и служителите от ТПК, селско и горско стопанство, транспорта и съобщенията.

„Строим и работим в мир“ — под този лозунг гордо крачи колективът на ДПП — Свищов, национален първенец и носител на преходното червено знаме на Министерството на външната търговия и Централния съвет на Профсъюза на работниците от търговията.

С много цвята и весели възгласи преминават колоните на работниците и служителите от административните учреждения, комуналните предприятия, гражданите от кварталите, здравните работници, учащата се младеж, студентите — бъдещи икономисти.

Множество знамена, лозунги, портрети и макети се премесрат с една необикновена празничност, сякаш хиляди огромни макове са се пръснали между усмихнатите щастливи хора. Някак неочаквано в очите се набива тази масовост, това работническо мнозинство, обичаните с ордени и ленти гърди.

Цели два часа продължи тържественият първомайски парад.

М. САМОКОВЛИЕВА

Бодър е първомайският марш на свищовските трудеци се.

Усмивките на горнооряховските железничари са родени от големите им трудови успехи.

ЕЛЕНА

Светлото първомайско утро завари и град Елена потънал в празнична украса. Тържествена първомайска песен залпа площад, претъпкан със сяени в празнична премяна хора. На грибуната са заели места партийни и стопански ръководители от града, майки на загинали борци, първенци в производството.

Възторжените колонии за еленските трудеци се събират. Ето колектива на Машино-тракторното предприятие, показващи састо увеличено производство и претъпени машини. С уверени стъпки крачи най-младият колектив в града — ДМЗ за ремаркета. С песни и ура преминават работниците от филиала на ДИП „Денко Георгиев“, климатиките, работниците от Промкомбината. С трудов рапорт шествуват и колективът на ДИП „Училищна мебел“, на Горското стопанство, ДИП „Елба“.

Внушителната колона на колективна ДАП се предвожда от шофьори с червени ленти на шър

венци в труда. Шествуват трудовите хора, звъни радостта им, звъни познатата песен

К. Василев

СТРАЖИЦА

Над спретнатия площад на обновената Стражица се носят мелодии на духовата музика. Към 10 часа откъм белокаменния паметник пред гимназията се задала колоната на трудещите се стражичани, предвождани от многобройни знамена. Пред официалната трибуна преминаха с цвята и плакати кооператори-виноколюбивници, работници от промишлеността, учени се, доброволните отряди, физкултурници... Работниците от Цех за панелни радиатори поднесоха на официалните лица, приемащи манифестацията, плодчетата от своя няколкомесечен напрегатен труд — светлозелени радиатори от успешните пробни серии.

М. Манолов

Празничен концерт?

На 2 май вечерта в Летния театър — Велико Търново дойдоха хиляди трудеци се. След отбора на в поличия ден един празничен концерт би бил хубав извършек на първомайския празник.

Но... празничен ли беше празничен концерт?

Не е беката само в това, че концертът започна с половин час закъснение. Какво беше и това изпънение на естрадните певци Боян Иванов и Грета Ганчева? Имаше и други слаби изпълнения, но двамата бяха най-очевиден пример. Няма да е преследено, ако кажем, че ако трябваше да се уважаваш нещо в програмата, това беше едвал ли не единствено участие то и изпълнението на заслужилите артисти Видин Даскалов, Лилия на Кисова и Лилия Кошулкова, както и на някои други.

И друго — естрадната музика в по-голямата си част се поднасяше не в духа на здравото чувство на българина за красотата. Възниква въпросът толкова отапява ли в нашия печат беше публикувано писмото на д-р. Тодор Живков до пет наши културни институти? Къде остава здравото чувство за красотата и съзаването, че изкуството възпитава?

В ТУРНИРА ПО ХАНДБАЛ

ЕТЪРКИ БЯХА БЛИЗО ДО ЦЕЛТА...

Три дни на комплекса „Юнак“ продължиха оспорваните игри от зоналия турнир по хандбал за юноши и девойки. Той трябва да излъчи най-добрия представителен отбор сред участващите първенци на пет окръга: Ловешки, Габровски, Шуменски, Търговишки и Великотърновски.

Право да играят в турнира бяха извоювали нашите първенци — „Академик“ (Свищов) — юноши, и „Етър“ (ВТ) — девойки...

В по-изгодни позиции за класиране на финала бяха юношите, тъй като един от участващите отбори — първенецът на Ловешки окръг, по право ще се съревновава във финалните битки, на които Ловеч ще бъде домакин. Така при юношите вместо един отбор — първенецът (това звание заслужено спечелиха ловешките хандбалисти, които надиграха убедително всичките си съперници), пътни билети за Ловеч си осигуриха и заели второ място млади представители на Шумен...

Нашият окръжен първенец не оправда очакванията Технически и физически състезателите бяха добре подготвени, действаха

„задоволително, но... тактически като колектив не можахме да се изваят. На отбора липсваше игрова дисциплина. Въпреки всичко, на моменти свищовци заслужиха ованите на зрителите като равностойни партньори на първенеца. Само веднаж обаче те успяха да се здравят като победители — с 35:22 срещу отбора на Попово! А това ги изпрати чак на четвърто място в крайното класиране.

Много добре се изваяха девойките на „Етър“. До последната среща — с отбора на Шумен те бяха без загуба и имаха възможност да штурмуват първото място. Само то даваше право за участие във финала. Но гостените от Шумен се оказаха наистина „костелив орех“, играха много разнообразно и успяха да изтръгнат победа с резултат 9:4.

В останалите срещи девойките на „Етър“ (подготвяни от Саво Величкова) оставиха отлични впечатления, наложиха се над съперниците си и завършиха на второ място.

Ал. ТОШЕВ

ИГРАЯТ БАСКЕТБОЛИСТИТЕ

На 2 май във Велико Търново започнаха зоналия турнир по баскетбол за юноши и девойки (старши възраст). Започнали надпреварата в навечерието на първомайския празник, младите баскетболисти приличаха и през трите състезателни дни стотия любители на баскетболната игра от старинния град. За първото място в турнира, което дава право за участие във фестивала на младите баскетболисти (през месец юли в Толбухин), в борба встъпиха отборите на „Дунав“ (Русе), „Септември“ (София), „Спартак“ (Плевен) и „Етър“ (ВТ).

С изключение на домакините (I) общо взето отборите бяха равностойни.

Ако може да се каже нещо положително за нашите представители, то е именно за тази първа среща. Етърци играха бързо, атакуваха разнообразно, ао... само през първото полувреме. Добро външно показва П. Елагов, който постигна и най-много точки за отбора си. Откриха се и Г. Кръстев и Ст. Киряков. Но не всички единици бяха равностойни, не всички умеяха да търсят най-бързия път към про-

тивникова кош. Неприятно впечатление правеха апострофите на съдийските решения (вярно, съдийството не бе на висота), както и някои опити за груба игра. Изглежда обаче, че хубавото в „Етър“ може да се очаква в бъдеще — има перспективни състезатели, с които треньорът Ст. фонзов безспорно би могъл да постигне много повече.

През втория ден септемврици и плевенци изнесоха една крайно оспорвана среща, редовното време на която завърши при равен резултат — 49:49. В продължението софиянци се наложиха с 55:50. За домакините се откри възможност отново да атакуват първото място, ако надиграят русенци. Но етърци явно не бяха на висота и крайт дойде при 57:42 за „Дунав“. Русенци спечелиха и последния двубой — със „Спартак“ (Плевен), с 57:53 и съвместно се наредиха на първо място в турнира. „Септември“ даде една от най-добрите си игри срещу „Етър“ и с победата си с 47:25 извоюва второто място в крайното класиране. Трети са плевенци, а „Етър“ остана на последно място.

Шахматни вести от Свищов

ГРАДСКО ПЪРВЕНСТВО

След половинмесечна напрегната и интересна борба завърши турнирът за градско първенство, в който взеха участие двама кандидати-майстори по шах, селен първоизразденици и трима второизразденици. На първо и второ място, без загубена среща, се класираха к. м. Ат. Михайлов с 10.5 т. от 13 възможни и к. м. Тодор Колев с 9 г. Трето място зае първоизразденикът Петър Милков също с 9 т.

Завърши и студентското индивидуално първенство, където първ, с отличния резултат 12.5 т. от 13 възможни, се класира първоизразденикът Васил Владимиров. Тазгодишното отборно и градско първенство бе спечелено от хомогенния състав на ВФСИ, следван от отборите на ДСО и пристанището.

Междуградски срещи

В Свищов гостуваха и горнооряховските шахматисти. Шахматната среща с представителния отбор на Свищов завърши с убедителна победа за домакините при резултат 3.5:1.5.

Само преди две седмици шахматният отбор на Свищов се наложи и над отбора на Лясковец с резултат 4:1.

Иорд. Дрουμεв

Н. МИЛЧЕВ

ЗОНА „ЯНТРА“

КЛАСИРАНЕ:

1. Раковски	49:13	35
2. Ст. Костов	41:11	34
3. Автостроител	38:18	31
4. Ангел Къчев	33:18	27
5. Поем	37:24	26
6. Червено знаме	29:23	23
7. Ботев	23:20	23
8. Локомотив Др.	29:26	22
9. ДЗЗ	28:30	20
10. Левски	26:31	20
11. Г. Гевев	27:30	19
12. ВФСИ	26:32	18
13. Б. Синров	26:48	18
14. Локомотив Касп	29:53	15
15. Ст. Бонев	15:34	12
16. Черноломеж	8:47	7

След изиграването на двалесет и втория кръг от първенството на зона „Янтра“ начело във временното класиране продължава да бъде отборът на „Раковски“ (Севлиево). Сериозна заявка за лидерското място дава и единадесеторката на „Ст. Костов“ (Попово), която заема второто място, само с една точка по-малко от временния водач. Но за първото място претендира и шуменият „Автостроител“...

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „В. Левски“ № 9. ТЕЛЕФОНИ: главен редактор 24-58; зам. главен редактор 25-28; отговорен секретар 63-12; отдели: „Партиен живот“ и „пропаганда“ 63-79; „Икономически“ и „Сексостопански“ 25-27; „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08. Информации и кореспонденции: 24-59; администрация 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79; ТЕЛЕКС 022670. ФП „Димитър Найденов“ — Велико Търново ИНДЕКС 21301